

Fem Pràctiques

REVISTA TRIMESTRAL DEL CEIP PRÀCTIQUES 2

Núm. 10 - 2n Trimestre 2008-09

Revivim l'esperit hippy!

SUMARI EDITORIAL pàg.2 | **PARES EN PRÀCTIQUES** pàg.2 | **L'ACTIVITAT:** And the curtain rises pàg.3
EL REPORTATGE: Temps era temps, la gran gimcana dels avis pàg. 4 i 5 | **A FONTS:** La convivència a l'escola: què en pensem pàg. 6 i 7 | **LA PISSARRA DELS ALUMNES** pàg. 8 | **L'ESCOLA I L'AMPA INFORMEN:** Ja tenim lavabos! pàg. 9 | Volem el camí escolar! pàg. 9 | La Practikada pàg. 10 | Premis Sambori 2009 d'Òmnium Cultural pàg. 10 | **CONNECT@T** pàg. 11 | **LA CAROLINA RECOMANA** pàg. 11
LLETRES pàg. 11 | **L'ENTREVISTA:** "Arribes a l'aula i se't desmunta la teoria que t'han ensenyat" pàg. 12

EDITORIAL

Conviure a l'escola per conviure en societat

L'Escola és un espai de convivència on tots i totes, en funció de la seva condició, teixim una xarxa de relacions. És fonamental que per a la bona marxa de la vida escolar mimem aquest teixit, aquesta convivència, i amb la nostra implicació vetllem per la seva qualitat i millora.

Sempre hi ha aspectes per polir; per això l'escola ha elaborat una enquesta –dirigida a tots els sectors de la comunitat educativa: nens i nenes, pares i mares i equip de mestres- per tal de detectar aquells temes que no acaben de funcionar com cal i potenciar i cuidar aquells que ja funcionen.

A grans trets podem concloure que hauríem de focalitzar la nostra atenció en els canals de comunicació entre els diferents sectors de l'escola: entre el professorat i l'alumnat, entre l'escola i les famílies i consensuar accions per tal que la comunicació sigui eficaç i ens satisfaci a tots i a totes.

Però també cal felicitar-nos, ja que hi ha

aspectes d'aquesta convivència que funcionen i n'estem satisfets: un bon exemple és l'assemblea de delegats i delegades com a espai democràtic de relació i comunicació on l'alumnat aprèn a expressar les seves opinions, fer els seus suggeriments i escoltar i respectar les idees dels altres.

La participació de les famílies al Parvulari ha estat un altre ítem valorat molt positivament i es veu la necessitat de fer-lo extensiu a primària, on ja ho hem encetat amb la gimcana dedicada als avis i àvies de l'escola.

I un mitjà d'informació, que la comunitat, ha apreciat com a eina molt eficaç de comunicació, és aquesta revista que en aquests moments teniu a les vostres mans.

En definitiva, ser escoltats, poder expressar i sentir-se part integrant d'una comunitat, com és la nostra, són els pilars indispensables per educar persones en un ambient democràtic i posar la llavor de futurs adults que sabran conviure en societat. ■

Fem Pràctiques

Revista trimestral del CEIP Pràctiques 2

Coordinació: Montse Arbós

Consell de redacció: Teresa Pastor, Ferran Cortés, Miquel Suñé, Mª Jesús Llop, Laura Casals, Bego Ortún, Eulàlia Arbós, Miquel Miró i Anna Urretavizcaia.

Tira còmica: Joan Solé

Col·laboradors: Nerea (Classe de les Balenes), Marc (Classe dels Dofins), Judith (Classe de farigola), Sònia (Classe del Romaní), Cecília (6èA), Elva (6èB), Carolina (5èB), família Nguema, família Soldatova, família Hauck, família Zouane – Gay, família Montcusí Litvinova, família González Pedrodo, família Mba, família Arvio, família Yan Zhou, família Pohardy Gotanegra, família Jianying Li, família Jouahri, família TisatoWare, família El Oumart, família Fernandez Baca dos Santos, família Álvarez, família Hambarzumyan, Cristina Pons.

Disseny i maquetació: Toni Zamora

Fotografies pàg 2 i 6: Jordi Oliver

FEM PRÀCTIQUES entre tots!

Si vols participar a la revista ho pots fer enviant-nos un comentari breu sobre un tema d'interès per a la comunitat educativa a la secció Bústia Oberta. També ens pots fer arribar algun escrit per algunes de les altres seccions de la revista. En totes les aportacions hi ha de constar el nom i cognom de l'autor i un telèfon de contacte. Entenem que com a revista d'escola els seus continguts han de ser respectuosos i constructius. Podeu fer-nos arribar les vostres aportacions a través de la bústia de l'AMPA o la següent adreça de correu electrònic: ampa2078@edu365.cat

PARES EN PRÀCTIQUES

L'ACTIVITAT

And the curtain rises...

A la nostra escola ja portem uns quants anys fent i veient teatre en llengua anglesa. Aquest segon trimestre, l'alumnat de P5 fins a 6è, han vist tres obres diferents i ens expliquen la seva experiència com a espectadors.

Tortugues, Peixos, Foques, Pingüins, Balenes i Dofins vàrem anar a veure l'obra *Snow White*. Va ser molt divertida. Hi sortien la Snow White, la Queen Esmeralda i the Seven Dwarfs. En realitat és la mateixa història que la de la Blancaneus, però en anglès. I en lloc de set nans només n'hi havia un perquè els altres eren nens i nenes de l'escola que els feien sortir a l'escenari.

Una de les coses que més ens va agradar va ser quan en Miquel va sortir a l'escenari i feia de Magic Mirror. Quan la Queen Esmeralda li preguntava: *Mirror, mirror on the wall, who is the nicest of them all?*, ell li treia la llengua perquè la Queen Esmeralda era molt dolenta!

Ens ho vàrem passar molt bé i vam aprendre molt d'anglès.

Nerea (Classe de les Balenes) i Marc (Classe dels Dofins)

Les classes de **l'Espígol, la Menta, la Farigola i el Romaní** vam anar al teatre de Biblioteconomia a veure l'obra *Tarzan* que tracta del següent:

La Jane, que és una fotògrafa que vol fer fotos als micos perquè li agraden molt i que va acompanyada d'en Clayton, un caçador, coneix en Tarzan. A la Jane primer li agrada en Tarzan, però després s'adona que li falta molta higiene personal. És per això que en Tarzan només fa que dir *Tarzan likes Jane, but Jane doesn't like Tarzan*. A més, en Clayton vol matar la Cheetah, que és una ximpanzé amiga d'en Tarzan, però la goril·la Geraldine l'enganya i la salva. En Tarzan, que sempre portava uns sabatilles d'estar per casa amb forma de lleons que feien molta gràcia, acaba fent cas dels consells de la Jane i es dutxa -en una dutxa que és d'allò més divertida, amb aneguet groc inclòs- es renta les dents, es pentina... i acaben enamorant-se.

Ens va semblar una obra molt divertida i tots vam riure molt. Feien sortir els nens i nenes a l'escenari i als actors se'ls entenia molt bé. El que més ens va impressionar va ser que només dos actors feien el paper de cinc personatges.

Judith (Classe de farigola) i Sònia (Classe del Romaní)

Les nenes i els nens de **C. Superior** vam anar a veure l'obra *FRANKENSTEIN* que tracta del següent:

El Dr. Frankenstein té un llibre sobre com construir un monstre i també té un ajudant que es diu Fritz, que no és gaire llest. En Fritz té l'obsessió de tocar un cervell. Per tal que no el toqui, el Dr. Frankenstein li fa repetir tota l'estona *Don't touch the brain*. El Dr. Frankenstein també té una nòvia, l'Elizabeth –que la representaven nens i nenes que anaven sortint a l'escenari– i que està molt enfadada amb ell perquè només està per la feina i no li fa gens de cas. Quan acaba de crear el monstre, al Dr. Frankenstein se li acudeix una idea per fer que l'Elizabeth estigui contenta: fer un altre monstre com ell i així ella no estarà mai sola. Al final, el monstre li demana per casar-se.

Ens va agradar perquè el monstre feia riure molt i per les cançons que cantaven. Tothom s'ho va passar molt bé i es va divertir molt.

Cecília (6èA) i Elva (6èB)

EL REPORTATGE

Temps era temps, la gran gimcana dels avis

Jugar a futbol... amb botons! o arrancar cebes o fins i tot cuinar i cruspir-nos pa amb oli i sucre. L'eix transversal ens ha dut aquest trimestre un dels millors moments del curs: la gimcana que vam fer juntament amb els avis i àvies de l'escola per descobrir els jocs de la seva infantesa. A tots, moltes gràcies!

Quina festa teníem pensada des de començament del curs! Havia de ser ...una gimcana! Una gimcana on els avis i àvies haurien de ser els protagonistes. Per preparar-la, es va haver de pensar quines serien les paradetes. No podien ser poques, doncs, érem una gentada per participar-hi. La millor forma de fer un bon treball és fer-ho en equip: així, doncs, es van anar fent trobades i més trobades per anar determinant què faríem, com ho faríem, qui, quan i a on ho faríem.

Per tirar endavant, era necessari enviar un comunicat a les famílies amb una butlleta per saber quins avis i àvies podrien participar i, alhora, demanar-los també què podien oferir. Un cop recollides aquestes dades hi va haver més de 40 avis i àvies disposats a participar i aportar idees. La gimcana començava a tenir forma, és a dir: hi havia idees, voluntaris, mestres, alumnes i ... molta il·lusió! Però, ara, no es podia baixar el ritme: les idees prenen forma d'activitats i jocs, llistes de paradetes i grups per participar-hi.

La gimcana es va anomenar **Temps era temps** perquè estava dedicada als avis i àvies de l'escola.

Els equips: Els diferents equips es distingien mitjançant uns penjolls amb noms i fotos de plantes i flors: trèvol, valeriana, tomàquet, margarida, camamilla, ceba, maduixa, pastanaga, clavell, julivert, menta, orquídia, gira-sol, albergínia, gerani, falguera, violeta, ortiga, ametller, farigola, orenga, enciam, rosa i cogombre. Els equips estaven formats per grups de 12 o 13 nens i nenes de P-3 fins a 6è, tots barrejats.

Les paradetes: Encara calia pensar com fer moure 24 grups a través de les 24 paradetes, intentant que tothom passés per la del seu avi o àvia, és clar! Les paradetes es van distribuir per tota l'escola: pati, jardí, porxos, vestíbuls, menjador, aula de música, sala dels miralls, aula d'acollida, sala de mestres, Biblioteca... Per endreçar tot aquest munt de dades, van caldre moltes hores amb l'ordinador, amb l'ajut del qual, poc a poc els circuits anaven prenent lògica.

Les dificultats: El fet que hi hagués nenes i nens de 3 anys fins a 12 portava força dificultats: cames petites, cames llargues, passes petites, passes grans; experts en moure's per l'escola, novells en orientar-se, i més amb tantes persones d'un lloc a l'altre! A més a més, calia pensar en situacions com la de no marxar de cada paradeta sense ser-hi tots; que un pipí, que una caiguda, una sabata descordada, un mareig... La solució! Posar un àrea de descans i que cada grup tingués dos caps amb alumnes de 6è i 5è per controlar, ajudar, animar...

El temps: A cada activitat o joc ens hi estaríem 15 minuts, canviant de parada en sentir un senyal acústic.

Els rètols: De fer els rètols se'n van encarregar l'equip d'estudiants de pràctiques que estaven a l'escola aquells dies. I... quina categoria de rètols!

Logística: Amb les llistes de material es van preparar caixes on no hi havia de faltar res!

Ja faltaven pocs dies i calia confirmar l'assistència dels avis i àvies voluntaris. Dissortadament, érem en època de grip i sentint-ho en l'ànima algun voluntari o voluntària ens va trucar des del fons del llit. Perquè se sentissin millor, se'ls va animar a apuntar-se a la propera!

El dia abans es va fer una reunió prèvia amb els caps de grup

per tal d'explicar-los el funcionament de la gimcana, lliurar-los els distintius, la llista dels membres de grup i l'ordre en què havien de passar per les parades. A continuació, a les 10:45 vàrem preparar un simulacre de formació de grups. Tots i totes havíem de baixar al pati dels grans per tal que els membres de cada grup es coneguessin. Va anar molt bé.

El dia de la gincama, l'hora d'entrada per molts mestres i practicants va ser les 8 del matí. Tots i totes teníem la sensació de participar en un event especial, molt especial. Als avis i les àvies se'ls va convocar a la porta principal del carrer Melcior de Palau a les 9h. del matí. Van ser rebuts per l'Equip Directiu, que els reuniria per tal d'explicar-los l'organització. A continuació, se'ls va acompanyar a cada paradeta.

Eren les 9 en punt. Els alumnes entraven amb curiositat a l'escola. Pujaven de pressa, doncs a les 9:20 havien de trobar-se tots i totes les participants al pati dels grans. Les tutores van ajudar a fer més fàcil trobar el grup corresponent. Els caps de grup van passar llista i van controlar si algun nen o nena no havia vingut. Tot seguit van dirigir-se a la primera paradeta indicada en el seu recorregut.

9:30: Comença la gimcana

Cada equip comença amb el seu recorregut. En total, hem dit que passaríem per 8 parades. Ara les anomenarem:

Futbol de botons amb l'**avi del Daniel Jovellar**; plantada al jardí amb les **àvies de Miguel Morilla i Esther Celma**; la recepta de cuina amb les **àvies de Martina Camprodon, Josselyne i Anthony Herrera**; cosir botons amb les **àvies de Joel i Marc Bona i Mireia Fernández**; contes i dibuixar amb les **àvies de Maria Molas i Judith Marín**; experiment amb els **avis de Roger i Eloí Cortés**; jocs d'infantesa amb els **avis de Roger Eguren i Natalia Ruiz**; dòmino amb els avis de **Jordi i Ricard, Rosa i Javier del Hoyo**; borles de llana amb l'**àvia de Izan Simón**; recepta de cuina amb l'**àvia**

d'Oscar O'Callaghan; astronomia amb els **avis de la Judith Toledo**; cinema d'abans a l'aula de música, joc de l'anell i els ossets, amb les **àvies de Laia Blay i Tània Fernández**; arrencar cebes amb els avis d'**Alba García**; cuinar pa amb oli i sucre amb les **àvies de Laia García i Laura Farrona**; joc d'estirar la corda i xanques amb els **avis de la Paula, la Júlia i el Max Zamora, l'Aina i la Mar Hauck**; jocs de taula i de cartes amb els **avis de Sònia Ortega, Roger i Jordi García i Rita Mallorquí**; explicar contes amb l'**àvia de Noa Clarà**; saltar a corda amb l'**àvia de la Laia Vera**; la xarranca amb les **àvies de Miguel Marques i Xavi Juanico**; i contes amb l'**àvia de Maria Cervera i Àlex Herrero**.

El professorat i l'alumnat de Pràctiques estaven fent suport a les paradetes i es van encarregar del control de temps, les fotos, els diplomes pels avis i àvies i l'Àrea de descans.

11:30: un gran aplaudiment

Son dos quarts de 12, sentim la sirena que dona per finalitzada la gimcana. Es convida als avis i àvies a l'Aula de Llengües per fer-los entrega d'un Diploma que acredita la seva presència, paciència, bon humor, tendresa com a avis i àvies de l'escola on vénen els seus néts i nètes.

Ara ens han arribant les emocions que han sentit uns i altres a l'hora de trobar-se junts a l'escola. No hi ha alumne/a que no hagi manifestat l'orgull dels seus avis i àvies per haver estat frec a frec.

Falten paraules per descriure les emocions. Tan sols ens hi podem apropar a través dels comentaris dels nois i noies que intentaven transmetre'ns aquell ambient de tranquil·litat, de sentir-se en família, de valorar la capacitat de mestres de la vida dels avis i àvies que, d'una forma més oficial, prenien la força de la saviesa generacional. Els avis i àvies no es quedaven darrera les portes esperant-los amb el berenar. Eren dins l'escola. Eren dins els cor de tots i totes. ■

A FONTS

La convivència a l'escola: què en pensem?

Com se senten els nens i nenes a l'escola? Se senten escoltats quan tenen algun problema? Pensen que funciona l'Assemblea de Delegades i Delegats? I els pares i mares? Fins a quin punt coneixen els canals de comunicació i participació de què disposen? Se senten participants de la vida escolar? I el professorat, s'hi troba acollit? Se sent ben informat quan arriba a l'escola? Us presentem els resultats de l'enquesta sobre la convivència al Pràctiques 2.

A finals del curs 2007/08 els diferents sectors de la nostra escola (pares i mares, mestres i alumnat) van respondre unes enquestes que tenien com a objectiu fer una avaluació diagnòstica del nivell de convivència del CEIP Pràctiques 2. Aquesta actuació estava emmarcada dins el Projecte de Convivència *La participació com a valor fonamental*, aprovat pel Departament d'Educació.

Un cop passades les enquestes, la Comissió de Convivència del Consell Escolar en va fer una anàlisi dels resultats i, tant en aquesta Comissió com al si del Claustre del Professorat, es van aportar diferents propostes encaminades a millorar alguns aspectes. Vegem-ne els resultats:

L'alumnat que va respondre les enquestes va ser el de Cicle Mitjà i Cicle Superior del curs 2007/08. Dels resultats es desprèn que, en general, es detecta un bon nivell de convivència de tots els nens i nenes del centre. A la gran majoria d'ítems (expressats en positiu), domina la resposta SEMPRE i es minimitzen les respostes MAI.

Les qüestions més ben valorades per part dels alumnes són les que fan referència a l'Assemblea de Delegats/des, amb més d'un 80% de respostes SEMPRE [preguntes 16 a 20]. Igualment ben valorada està la pregunta 7 sobre la participació dels alumnes en activitats que fan funcionar l'escola. És a dir, l'alumnat reconeix la importància de l'Assemblea de Delegades i Delegats com a òrgan de participació i de presa de decisions.

Els ítems que fan referència a si els alumnes se senten a gust a l'escola, en general, o a la classe, en particular, estan, també, força ben valorats [preguntes 2 i 3].

Al Claustre de Mestres es van analitzar una sèrie d'aspectes que es van respondre en un 15 % aproximadament de respostes MAI. Un reduït percentatge de l'alumnat trobava a faltar algun sistema

que permetés recollir temes per tractar a l'hora de tutoria [preguntes 6 i 13]. Al Claustre es va decidir que cada Cicle buscaria la manera més adient per satisfer aquesta mancança: per mitjà d'una petita bústia, d'una cartellera de suggeriments, etc.

També es va detectar que part de l'alumnat no considerava prou útil la Cartellera dels alumnes [preguntes 21 i 22]. Per tal de millorar aquest canal de comunicació, es va acordar ubicar-la en un espai on els nens i nenes la poguessin consultar amb calma –al porxo, per exemple-. També es va fer la proposta que es revisés i s'actualitzés un cop al mes, a l'hora de tutoria de l'alumnat de 6è.

L'anàlisi de les enquestes també ha servit per intentar millorar la gestió de l'esbarjo [pregunta 15] i, d'aquesta manera, minimitzar els conflictes que puguin sorgir en aquest espai.

Més informació sobre el Consell Escolar

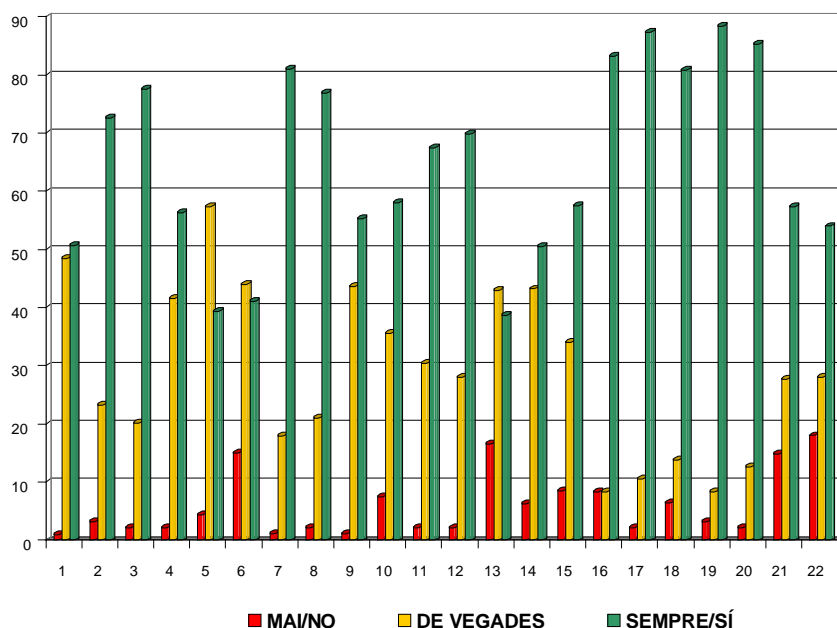
En termes generals, el clima de convivència que denoten els resultats és prou satisfactori, amb la major part d'ítems valorats amb un SEMPRE o DE VEGADES.

Hi ha, però, una franja d'excepcions: els ítems que van del 14 al 18, que fan referència a la Comissió de Convivència i, en

menor terme, al Consell Escolar. De la lectura de les dades es desprèn que hi ha un alt grau de desconeixement de l'existència de la Comissió de Convivència, d'una banda, i certa manca d'informació sobre les decisions preses al si de Consell Escolar. És per aquest motiu que, a la mateixa Comissió de Convivència es va decidir que es donaria informació sobre les decisions preses després de cada Consell Escolar mitjançant una circular, i no s'esperaria a donar-la a la revista de final de trimestre, com es venia fent darrerament. De la mateixa manera, es va passar una circular explicativa sobre el Consell Escolar, les seves Comissions i els seus integrants.

Els ítems més ben valorats, amb més d'un 80% de respostes SEMPRE, són els que fan referència a la revista **Fem Pràctiques**, que es valora molt positivament pel seu contingut i com a mitjà

AVALUACIÓ INICIAL DE LA CONVIVÈNCIA A L'ESCOLA: Sector alumnat (CM i CS)

d'informació i comunicació [preguntes 9 a 13].

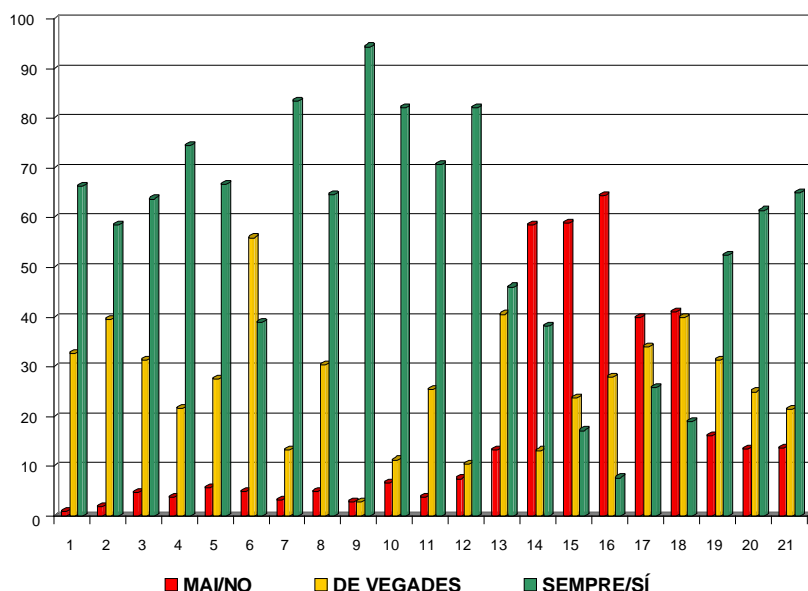
Un altre dels ítems també valorats a la banda alta és l'existència d'activitats participatives al Parvulari. Els resultats indiquen, també, un desig de les famílies que es facin més activitats de participació a Primària [preguntes 7 i 8]. Un exemple d'aquest nou àmbit de participació seria la gimcana organitzada amb els avis i àvies de tota l'escola.

Els pares i mares van apuntar diferents propostes a l'apartat d'observacions com, per exemple, dinamitzar la pàgina web i el correu electrònic com a mitjà de comunicació, fer més xerrades d'informació, col·loquis, fer activitats culturals i sortides compartides per tal de millorar la implicació dels pares i mares a l'escola.

Per últim, hi ha famílies que van fer cons-

“Cal reforçar els recursos que té el professorat per a resoldre situacions de conflicte entre l'alumnat”

AVALUACIÓ INICIAL DE LA CONVIVÈNCIA A L'ESCOLA: Sector famílies

tar la seva satisfacció amb l'escola i que es mostrarien disposades a participar si tinguessin més temps per a fer-ho.

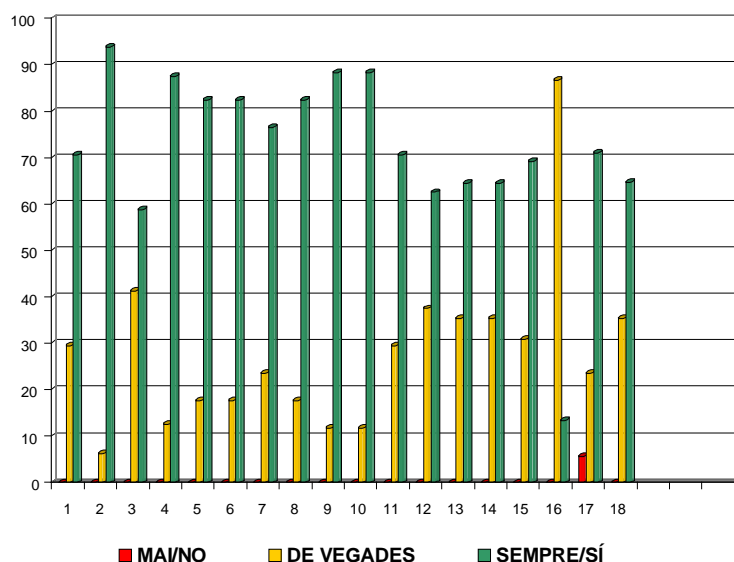
Els resultats de les enquestes complimentades pel professorat de l'escola denoten, en general, un clima de convivència prou satisfactori, amb una valoració molt positiva de l'acollida que es fa al professorat nou que arriba a l'escola [pregunta 2].

El punt més feble en aquest sector és el que fa referència als recursos de què disposen els mestres per a la resolució de conflictes entre l'alumnat: el professorat manifesta que de vegades no disposa de prou recursos per a resoldre aquestes situacions [pregunta 16]. En tractar aquest tema al Claustre del professorat, es va fer un recordatori del material de què disposa l'escola sobre convivència i es valorarà, també, la possibilitat d'una formació específica sobre el tema.

Per tal de controlar l'efectivitat dels dispositius per a millorar la convivència, la Comissió va acordar tornar a passar les enquestes en acabar el curs vinent i, successivament, cada dos anys. També es va acordar que, en el cas que els resultats de les enquestes fossin preocupants, no s'esperaria aquests dos anys, sinó que es passarien cada curs.

Una reflexió profunda sobre tots els aspectes exposats ens ha de dur a descobrir quins són els ingredients necessaris per a un bon clima de convivència a l'escola: diàleg, participació, confiança, respecte... i, especialment, col·laboració entre la família i l'escola per a la consecució de l'objectiu principal: l'educació dels nens i nenes. ■

AVALUACIÓ INICIAL DE LA CONVIVÈNCIA A L'ESCOLA: Sector mestres

LA PISSARRA DELS ALUMNES

S'han acabat els exàmens

A partir de demà s'eliminaran tots els exàmens d'escoles i instituts.

Barcelona (A.E.O.) El conseller d'Educació, Ernest Maragall, presenta una nova llei al parlament que prohibeix la realització d'exàmens a totes l'escoles i instituts de Catalunya.

Aquesta llei es basa en un estudi científic realitzat per la Universitat de Barcelona que demostra clarament els efectes nocius dels exàmens en la població estudiantil de Catalunya.

Des de fa molt temps es creia que els exàmens tenien efectes psicològics negatius en els estudiants, com ara: alteracions nervioses, pèrdua de son, esgotament físic etc.

Per això científics de la Universitat de Barcelona han conduït una investigació de 5 anys per observar les alteracions produïdes pels exàmens.

Els resultats han sigut aclaparadors: en el 90% de casos s'han detectat grip, constipats...

Però el 10% han tingut malalties cardiovasculars.

Per això la conselleria d'Educació ha decidit l'eliminació d'exàmens a Catalunya. Altres comunitats estan seguint l'exemple de Catalunya i estan valorant la possibilitat de fer el mateix.

*Aquest trimestre a la classe de català hem treballat les notícies i vam haver d'escriure'n una. La podíem buscar al diari o inventar-la. Us en presentem una perquè vosaltres decidiu si és real on. Què us agradaria més?

6èA.

Un passeig per la Barcelona romana

El dia 29 de gener, les classes de 5è vam fer una excursió molt divertida i entretinguda: vam anar a la Barcelona romana. Vam anar-hi amb Metro i vam esmorzar davant la Catedral. Després, van venir dos monitors: un es deia José Luis i era molt divertit. Ens va explicar tot sobre Barcino, la ciutat de Barcelona escrita en llatí.

Estàvem repartits en grups de cinc persones i, cada grup tenia una càmera digital. Vam fer un recorregut molt interessant i vam aprendre un munt de coses sobre la Barcelona de l'època romana. Mentrestant, anàvem fent fotografies, per exemple, al

La Pau

A mi m'agradaria que les guerres no existissin, que no hi hagués esclaus, que tots fóssim lliures d'opinió o de religió...

A mi m'agradaria que sobrevoless la PAU a la terra i que tots i totes i ells i elles i tu i jo poguéssim saber què és la felicitat.

No importa del país que vinguis o el color de la pell que tinguis. Tu digues sempre:

NO a la guerra
I SÍ a la PAU.

Jana Fontrubí
4t Farigola

cementiri romà o a les muralles que, per cert, eren precioses.

Després vam anar al Museu d'Història de la ciutat: ens vam recórrer tot el Museu, però a baix hi feia una mica de fred. Després de dinar, vam anar al Liceu i hi vam veure una mena de pel·lícula. A la tornada, quan pujàvem, les escales automàtiques del Metro es van aturar i la Blanca M^a, que anava l'última, va haver de pujar caminant.

Aina Erill i Miquel Miró
5è A

L'ESCOLA I L'AMPA INFORMEN

Per fi, lavabos nous

Després d' un llarg temps d'espera, per fi han començat les obres d'una part del projecte RAM (obres de Rehabilitació, Adequació i Millora) que l'escola tant necessita: la primera setmana de febrer varen començar a rehabilitar els lavabos!

Tot i que les tasques es varen iniciar als de l'última planta de l'edifici dels petits, actualment hi ha operaris dedicats a cada un dels dos edificis i, hores d'ara, ja tenim un lavabo acabat i altres dos a mitges. Ja sabem que els treballs de construcció són, gairebé sempre, una mica atabaladors: soroll, pols i brutícia que s'escola per tot arreu, trasllat continuat de material i de runa... però el cert és que tothom està convivint amb aquest enrenou amb alegria i paciència.

Amb alegria, perquè estem veient un desig i una necessitat convertits en realitat. Amb paciència, perquè el professorat i l'alumnat continuem fent la nostra feina amb la màxima normalitat possible, i els operaris perquè, a banda de la duresa de la seva feina, veuen com, en l' anar i venir pels passadissos de l'escola, els menuts els miren amb ulls encuriosits i els pregunten amb interès per l'avenç de les feines. Alguns, fins i tot, gosen donar la seva opinió i la comenten després a classe, amb la mestra: has vist quines rajoles més boniques que estan posant, són grogues. Ah, i les del terra són blaves i antirelliscant!!! I tot això fa que s'oblidin un xic dels pisos que ara han de baixar per poder anar a fer les seves necessitats.

El cas és que estem contents perquè estem veient canvis importants que han de millorar la fesomia de la nostra escola, un lloc on hi passem moltes hores i on ens hi volem sentir tant a gust com a casa. Ara ja estem esperant amb ànsia la continuació de la resta del projecte. ■

▼ Luminosos, amples, moderns; el canvi dels lavabos ha estat espectacular!

Volem el camí escolar!

El Camí Escolar és una iniciativa de l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona per a establir uns itineraris flexibles i de traçat senzill que permetin el desplaçament a peu i de manera autònoma dels nens i les nenes cap a l'escola. Cada un d'aquests camins s'escull entre els recorreguts que més fa servir la majoria de l'alumnat. El camí escolar és una iniciativa més destinada a impulsar la recuperació de l'espai públic com a espai de relació i convivència, i com una manera innovadora i participativa d'abordar l'educació per la mobilitat.

El camí escolar és un projecte que ha de partir amb la col·laboració dels nens i nenes que van a l'escola, les escoles i el professorat, les famílies, l'ajuntament, els comerços i les associacions del barri. Tots són importants en el treball per recuperar el carrer per als viants, i per afavorir la coexistència pacífica amb el cotxe.

Per a crear un camí escolar, l'Ajuntament indica que s'ha de seguir el següent procés de treball:

1. Diagnosticar la situació existent a partir de la recollida d'informació, per mitjà d'una enquesta per identificar els hàbits de mobilitat dels alumnes, dibuixar els diversos itineraris, conèixer els mitjans de transport més usats i identificar els punts de perill o conflicte.
2. Estudiar les solucions viables als problemes detectats en una comissió de treball.
3. Proposar i projectar els canvis intentant sensibilitzar la població de l'entorn.
4. Posar en marxa el camí escolar. Un acte festiu pot ser una bona fórmula per activar-lo.
5. Avaluar les mesures dutes a terme i mantenir-les. Es recomana crear una comissió de seguiment que s'encarregui del control de les actuacions.

Com ja sabeu, gràcies a la iniciativa d'un grup de pares i mares de les escoles de Jaume Ier i de Pràctiques 2 i el suport de tots vosaltres (vam recollir més de 2.400 signatures de suport!), a principis del mes de gener d'aquest any es va constituir la comissió de treball del camí escolar d'aquestes dues escoles en la qual hi participen representants de les Ampes, dels mestres i de les direccions dels dos centres, representants de l'Ajuntament del Districte de Sants-Montjuic (educació, serveis personals, seguretat, guardia urbana i manteniment) així com alguns veïns de la zona. En aquests moments s'estan analitzant les enquestes que tots vosaltres vau omplir i properament la comissió de treball començarà a estudiar les solucions als problemes que heu detectat. Us mantindrem informats! ■

ACTIVITATS

LA PRACTIKADA

Dissabte 25 d'abril 2009. De 10 a 13 h
Gran festa de l'escola Pràctiques 2

Celebrarem la primavera amb festa, música, jocs i bon menjar. Volem passar-nos-ho bé TOTS junts: nens i nenes, pares, mares, mestres, tota la escola reunida a la **PractiKada!**

A les 10 > **Benvinguda i esmorzar**, per començar la festa amb molta energia.

De 10 a 12 > **Activitat de circ** organitzada per Temps de Barri. Us ensenyaran a fer números de circ, ja veureu que són més difícils del que semblen!

De 11.30 a 12.30 > Representació del **conte en anglès "Goldilocks"** per la companyia BlueMangoTheatre destinat a un públic **de 3 a 6 anys**. Voleu saber què els passa a les nenes rosses que es troben óssos quan ronden pel món? *Come and see!*

De 12 a 12.30 > **Espectacle de màgia** per als nens i nenes de **més de 6 anys**. Si ja no et creus que els óssos parlen, prepara't per a creure que les cartes desapareixen i els conills viuen dins dels barrets de copa.

A les 12.30 > Tens bona mà per cuinar? Lliurament de premis i degustació del **concurs de cuina "La cuina dels avis"**. Participa al concurs-degustació culinari preparant una truita o un plat especialitat de la teva àvia (dolç o salat) i compartint-lo amb nosaltres. Hi haurà 3 premis: per la millor truita, pel millor plat dels avis i pel plat més original. Tots els participants tindran un record del concurs, i penjarem les receptes a la pàgina web.

A les 13... > Final de festa i enlairament de **globus**

Recorda: la PractiKada, dissabte 25 d'abril, de 10 a 13. No hi pots faltar!

(Pssst, ens calen pares i mares que ens donin un cop de mà el dia de la festa, algú s'ofereix? Deixeu el vostre nom a la bústia de l'AMPA o escriviu-nos un e-mail a ampa2078@edu365.cat) ■

Premis Sambori 2009 d'Òmnium Cultural

Dues alumnes de l'escola, l'**Alba Ferret** de 2n Dofins i la **Paula Zamora** de 4t Farigola van resultar guanyadores dels Premis Sambori 2009 atorgats per Òmnium Cultural el dia 24 de març.

L'Alba va guanyar el 1r Premi en la categoria de Cicle Inicial i la Paula el 2n Premi de Cicle Mitjà. Els van donar un trofeu, un lot de llibres, llibretes i un val de la Cooperativa Abacus. Des del **Fem Pràctiques** volem fer arribar la felicitació de tota la comunitat educativa a les nostres joves escriptores. ■

CONNECT@T

L'escola i l'AMPA ja tenim blocs!

En aquest Connecta't volem recomenar-vos dues adreces que ens fan especial il·lusió: els blocs de l'escola i de l'associació de mares i pares del Pràctiques 2! Des de fa temps, aquest era un projecte que teníem clar que calia impulsar per donar més força a les vies de comunicació entre tota la comunitat educativa.

Com tots els blocs, han nascut amb la intenció d'esdevenir un canal de difusió de les notícies més immediates: des d'un recull diari de les activitats més destacades dels nens i nenes de l'escola fins a comunicats, notes, ofertes de cursos per a mares i pares o peti-

cions de col·laboració. Ens agradaria que els afegíssiu al vostre llistat d'adreces preferides i que us animéssiu a escriure-hi per fer-los millor entre tots. ■

Bloc de l'escola: (<http://blocs.xtec.cat/ceippractiques2/>)

Bloc de l'AMPA: (<http://ampaceippractiques2.blogspot.com/>)

Agraïm la col·laboració de **Consulti, Asesoría Informática** (www.consulti.info)

LLETRES

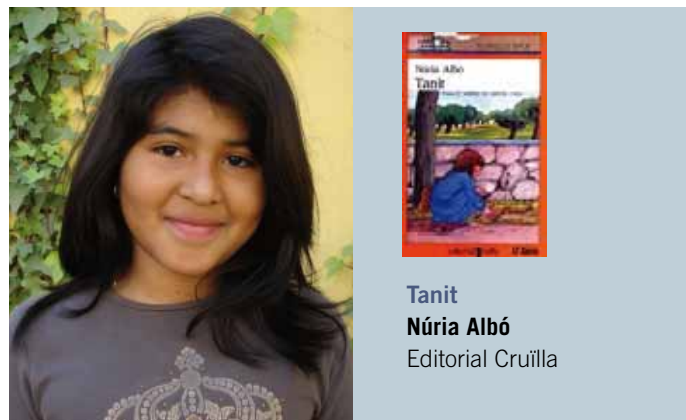
Sabíeu que a l'escola s'hi parlen totes aquestes llengües?

Puc anar al lavabo?

Alemany	<i>Darf Ich aufs Kloo gehen?</i>
Anglès	<i>Can I go to the toilet?</i>
Àrab	<i>Astatea al dahab ila al merhad? / N mchi lil mirhad? / Nakdar namchi al mirkhad?</i>
Armeni	<i>Caram gnam zucaran?</i>
Gallec	<i>Pono ir o baño?</i>
Fang	<i>Ma cumano e duk? / Yemene ke eduk?</i>
Finès	<i>Voinko mennä vesaan?</i>
Francès	<i>Est-ce que je peux aller au toilette?</i>
Portuguès	<i>Posso ir ao banheiro?</i>
Rus	<i>Mogu idti v tualet?</i>
Tagal	<i>Pwede ba akong pumunta sa Palkuran?</i>
Xinès (cantonès)	<i>¿Ke yi qu cè shuo ma?</i>
Rus	<i>U minyà problema... Ti Mojeix mnie pomotx?</i>
Tagalo	<i>May isaakong problema... Puwedenyo akong tulungan?</i>
Xinès (cantonès)	<i>You yi ge kun nan meng bang mang ma? / Wo you kun nan... ni nen bu nen ban zhu wo?</i>

Agraïments: **Família Nguema, Família Soldatova, Família Hauck, Família Zouane – Gay, Família Montcusi Litvinova, Família González Pedredo, Família Mba, Família Arvio, Família Yan Zhou, Família Pohardy Gotanegra, Família Jianying Li, Família Jouahri, Família Zoe Tisato-Ware, Família El Oumart, Família Fernandez Baca dos Santos, Família Álvarez, Família Hambarzumyan**

LA CAROLINA RECOMANA...

Tanit
Núria Albó
Editorial Cruilla

Hola! Sóc la **Carolina Ceballos** de 5è B i us vull recomanar el llibre **Tanit**, de l'escriptora **Núria Albó**.

La **Tanit** és una nena que, un dia, jugant amb el seu gos, va trobar la casa de la vella Perona. Entre elles dues va néixer una sorprenent i tendríssima amistat. La vella Perona és una persona llunyana i mig bruixa que coneix tots els secrets.

Aquest llibre em va agradar molt perquè és molt bonic. La **Tanit** és molt tendra amb la vella Perona, i aquesta, encara que vol fer veure que no li agrada parlar amb la gent, també s'estima la **Tanit**.

La **Tanit** té un gos que, un dia, se li escapa i.... aquí comença l'aventura: us animeu a llegir-la? ■

L'ENTREVISTA

"Arribes a l'aula i se't desmunta la teoria que t'han ensenyat"

Cada curs, la nostra escola acull futurs mestres, estudiants en pràctiques que viuen al Pràctiques 2 el seu primer contacte amb l'educació. La **Lídia**, la **Nathaly**, la **Patricia**, la **Mariona**, la **Laura**, l'**Anna**, la **Sònia**, la **Glòria**, en **Dani** i la **Judit** han estat, durant tres setmanes, un d'aquests grups d'altres profes, com diuen els nens i nenes. Tenen 19 anys i ja diuen que les coses "han canviat molt"

Vosaltres veniu a l'escola a fer-hi què?

Sònia/ A observar, sobretot. Són pràctiques generalistes. En aquestes tres setmanes, a part d'ajudar en les tasques que et demani la tutora, el que fem és observar i conèixer el funcionament d'un centre.

Observar vol dir que entres a la classe, agafes una cadira i t'asseus en un racó?

Sònia/ No, bé, sort que la tutora no et deixa fer això. [rialla general]

Laura/ Però depèn de l'escola.

Aclarim-ho, si us plau.

Sònia/ Jo el primer dia sí que vaig assegurar-me a mirar què feien; després ja et donen potestat per fer, per ajudar els nens, o corregir algun treball.

Anna/ En aquesta escola estan molt acostumats a tenir gent de pràctiques i ens deixen ser molt participatius, ajudant diàriament en petites tasques, però hi ha centres on et passes les tres setmanes com has dit tu, assegut en un racó observant què fa el professor.

Expliqueu què heu fet, doncs.

Dani/ El que fem depèn de cada professora. A mi em va tocar fer un parell de classes de matemàtiques i llengua i en acabat em va donar unes pautes del que havia fet bé o malament. De les pràctiques, el que m'ha agradat més és veure que cada professora té la seva metodologia per centrar l'atenció i començar la classe.

Us imaginàveu la realitat de les aules com la que us heu trobat?

Nathaly/ Jo havia llegit una crítica de la pel·lícula *La classe* on es deia que era exagerada. Però ara tinc clar que el que és exagerat és això.

Què vols dir?

Nathaly/ Que hi ha molta diversitat, que cada nen és un món, que els has de conèixer molt bé per saber què fas, quin necessita atenció i a quin has de deixar fer perquè si no es col·lapsa... i així amb vint-i-tres.

Anna/ És que han canviat molt les coses. Abans, només calia que el mestre digués 'cal·leu' perquè els nens callessin tots.

Lídia/ Doncs jo trobo que la classe d'ara s'assembla molt a quan jo estudiava, i anava aquí

▼ D'esquerra a dreta (alternant dempeus i assegudes): Glòria, Lídia, Nathaly, Mariona, Judit, Dani, Anna, Laura, Patricia i Sònia

al costat, al Pràctiques 1.

Però en què han canviat les coses? vull dir, ningú recorda que a la seva classe hi hagués un parell d'alumnes difícils o que ens castigessin sense pati perquè no callàvem?

Laura/ Jo crec que és una qüestió de límits; abans passava això que dius, però no recordo que quan el mestre deia 'fulanet, para', l'alumne fes com si sentís ploure. Potser tractem els nens com a reis de vidre. Mira, un exemple que vaig viure al Decathlon: hi havia dos nens jugant, cridant i tirant-se pel terra i la mare els va dir 'aparteu-vos d'aquí que us faran mal' en lloc de dir 'pareu que esteu molestant'. Aquí hi ha la diferència.

Mariona/ Molts mestres tenen per lema que abans d'educar els nens, caldria educar algunes famílies... El que m'ha agradat d'aquesta escola és que un dels trets d'identitat és promoure molt la participació de les famílies i fer activitats conjuntes.

No és igual a tot arreu?

Mariona/ No. Jo treballava també en una escola de la Plaça Molina i en una altra d'Esplugues de Llobregat i en aquest àmbit es veu molt la diferència entre les públiques o les privades.

En quin sentit?

Mariona/ Doncs que tens escoles com aquesta, on s'organitza una gimcana amb els avis, i escoles que demanen teles per fer un titella i només responen dues famílies de vint-i-cinc. Em sembla que a les privades és més allò de

'porto els nens i ocupeu-vos-en vosaltres'.

Què us ha sorprès, del treball quotidià i pràctic que heu vist aquí? Què heu après que diríeu 'm'ho apunto; això ho faré així, jo'?

Nathaly/ Nosaltres aprenem molta teoria, som una generació molt tècnica; et podem dir 'aquesta mestra fa servir una metodologia activa amb una línia més Summerhill. Jo abans de venir aquí tenia molt clares quines eren les metodologies, i quan he vist la meua tutora... no em quadra res!. Resulta que fa un poti-poti de tot i resulta que funciona! I això no t'ho ensenyen, a la facultat.

Et diuen hi ha la metodologia activa, que molt bé, i l'autoritària, que noooo...! I arribes aquí i veus que aquesta teoria no et serveix perquè has de ser actiu però també has de ser autoritari perquè si no perds la classe. Una de les coses que he après és que no has de tenir por a ser autoritari, no has de tenir por a fer seguir les normes.

Dani/ Jo he après tècniques per centrar l'atenció que no t'expliquen enlloc. Hi ha mestres que es posen a cantar; jo ho he vist fer algun cop, i us asseguro que és efectiu. O n'hi ha que entren a classe i diuen 'mans al nas' o 'mans al cap' i tots els nens van seguint aquesta pauta fins que estan en silenci; o també hi ha la que arriba, s'asseu i calla fins que els nanos se n'adonen i ells mateixos fan callar els companys.

Disculpeu, però aquest allunyament acadèmic sona molt malament i més en una carrera com la vostra...

Laura/ Mira, l'any passat, a primer, teníem una assignatura comuna, Didàctica, que ens la donava una professora que ens deia 'no s'ha de castigar mai un nen, sempre hi ha alternatives'... Aquesta dona quan de temps fa que no posa els peus en una escola? I no dic expulsar un alumne de classe tres dies, però fer-lo seure en un racó perquè es calmi i pensi no li fa mal a ningú, no? Per això ens són tan profitoses, aquestes pràctiques; i més que n'hauríem de tenir. ■